

ubelukkende Ret til at drive det. De Fleste af de her tilstedeværende Medlemmer have vistnok seet paa Kortet, hvorledes Localiteterne ere; det Hele er en lille Sø, paa omtrent 1000 Tdr. Land, kan jeg tænke, der er affaaet paa alle Sider af private Lodseiere, som jo have den fuldeste Ret til at formene Andre at gaae over deres Eiendomme for at komme paa denne Indsø, ligesom de ogsaa have den fuldeste Ret til at formene Enhver som helst at lægge Vaade an ved deres Eiendomme, hvorved Fiskeriet alene kan være muligt. Nu er det ganske vist, at paa den ene Side afluktes „Rilen“ fra Klimfjorden ved Chausseen, og man kunde altsaa sige, at Folk, der ville fiske i „Rilen“, kunde passere denne Vej, der jo er til offentlig Brug; men jeg er fuldkommen vis paa, at Veivæsenet paa ingen Maade kan eller vil tillade, at Folk lægge Vaade an ved Chausseedæmningen. Da jeg imidlertid antager, at den ærede Minister maaskee hverken kan eller vil give disse Lodseiere en Slags Eiendomsret til Fiskeriet i „Rilen“, saa har jeg foreslaaet saalidt som muligt i den Heenseende, idet jeg blot forlanger, at der maa komme til at staae i Loven, at de tilgrændsende Lodseiere indtil videre skulle være eneberettigede til dette Fiskeri, og det kan da altid komme under nærmere Overveielse, hvem den endelige Eiendomsret skal tilhøre. Om meget saa har vil der ikke blive mindste Spørgsmaal om, hvem Fiskeriretten paa dette Vand tilhører; thi saa vil Vandet i „Rilen“ blive fuldkommen ferskt, og saa vil ingen Domstol stadfæste, at den skulde kaldes og regnes for en Deel af Klimfjorden; den er ikke mere en Deel af denne end de mange andre Søer, der nu findes omkring den, og om hvilke det kan paavises, at de i gamle Dage have været Dele af den, men som Naturen har lukket af og gjort til Indsøer; enten det nu er Naturen eller Veivæsenet, der gjør det, saa forvandles en Deel af Fjorden til Indsø, naar den rundt om bliver indesluttet af Land.

Jeg begyndte med at sige, at jeg ogsaa vilde forsvare mine Forslag fra Billighedens Standpunkt, og jeg sigter derved til det Billighedshensyn, som bør tages til de omboende Lodseiere. Disse have nemlig lidt en ikke ube-

tydelig Skade ved, at „Rilen“ er bleven til en Indsø, uden at de have faaet 4 f. i Erstatning derfor. Skaden bestaaer deri, at „Rilen“ efterhaanden mere og mere kommer til at indeholde fersk Vand, istedetfor at den før, da den var en Deel af Klimfjorden, indeholdt salt Vand. Deraf følger, at Engene rundt om „Rilen“, som før vare Marsfenge, efterhaanden ere blevne daarligere og daarligere, indtil det Dieblis kommer, at de blive Gøestenge; men naar Lodseierne have maattet underkaste sig dette, uden at de have forlangt eller faaet nogen Erstatning, saa mener jeg ogsaa, de bør have den Fordeel, der kan tilflyde dem derved, at det til deres Eiendom grændsende Vand er bleven til fersk Vand, istedetfor at det før var salt Vand. Der er et andet Hensyn, som ogsaa maa tages i Betragtning, nemlig at netop paa Grund af, at Vandet bliver ferskt, er der visse Slags Fisk, der i en meget betydelig Grad formere sig der, blandt andre Hal. Jeg troer, det er en almindelig bekendt Sag, i alt Fald i Sylland, at Malesfiskeriet i „Rilen“ er tiltaget, siden den blev aflukket fra Klimfjorden. Heraf følger altsaa, at „Rilen“ er det Sted, hvor en ganske utrolig Mængde Folk søge hen om Vinteren, naar der er Is paa Vandet, for at stange Hal, fordi dette er det bedste Fiskeri paa denne Aarstid, og fordi det er den eneste Tid af Aaret, hvor Fiskeri af Uvedkommende kan drives paa „Rilen“; paa enhver anden Tid kunne Lodseierne nemlig forhindre det, men om Vinteren kunne Alle og Enhver komme til at stange Hal paa Isen. Denne Malesstangen forarsager imidlertid Lodseierne en ganske overordentlig stor Skade baade med Hensyn til Grøden paa Bunden af Søen og med Hensyn til de Anlæg af Rør, som Lodseierne deels have gjort og deels ville gjøre, ligesom ogsaa med Hensyn til det, der groer op langs Kanten af Søen. Der er jo ikke mindste Tvivl om, at Lodseierne have den fuldeste Ret til ved Indbudding at søge at vinde Areal, men deres Arbeide forværres egentlig aldeles ved denne betydelige Malesstangen, da Grunden derved rives op. Jeg mener derfor, at det af disse og flere andre Hensyn virkelig ikke vilde være ubilligt, om man indtil videre gav Lodseierne denne høist ubetydelige Ret. Jeg har med Billie brugt Dr-